

Samling af Afgørelser

Sag C-131/14

**Malvino Cervati og Società Malvi Sas di Cervati Malvino
mod
Agenzia delle Dogane og Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione)

»Præjudiciel forelæggelse — landbrug — fælles markedsordning — forordning (EF) nr. 565/2002 — artikel 3, stk. 3 — toldkontingent — hvidløg med argentinsk oprindelse — importlicenser — den uoverdragelige karakter af rettigheder afledt af importlicenser — omgåelse — misbrug af rettighed — betingelser — Forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — artikel 4, stk. 3«

Sammendrag – Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. april 2016

1. *Præjudicielle spørgsmål — Domstolens kompetence — fastlæggelse af de relevante EU-retlige retsforskrifter — omformulering af spørgsmålene*

(Art. 267 TEUF)

2. *EU-ret — misbrug af en rettighed i henhold til en EU-retlig bestemmelse — transaktioner, der udgør misbrug — omstændigheder, der tages i betragtning — efterprøvelse påhviler den nationale ret*

3. *Landbrug — fælles markedsordning — import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester — importordning — toldkontingent — indførsel til præferencetold af varer købt uden for Unionen af en ny erhvervsdrivende hos en person, der ikke er indehaver af importlicenser — videresalg efter overgang til fri omsætning til en traditionel erhvervsdrivende, der er forbundet med denne person, og derefter til en anden traditionel erhvervsdrivende, hvoraf ingen er indehavere af de nødvendige licenser — lovlig — grænser — misbrug af rettighed — efterprøvelse påhviler den nationale ret*

(Rådets forordning nr. 2988/95, art. 4, stk. 3; Kommissionens forordning nr. 565/2002, art. 3, stk. 3, og art. 5, stk. 3)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 26)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 32-35, 46 og 47)

3. Artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 565/2002 om fastsættelse af ordningen for forvaltning af toldkontingenter og om indførelse af en ordning med oprindelsescertifikater for hvidløg fra tredjelande, og artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 2988/95 om beskyttelse af De Europæiske

Fællesskabers finansielle interesser skal fortolkes således, at de i princippet ikke er til hinder for en mekanisme, hvorefter en erhvervsdrivende, der er en traditionel importør som omhandlet i den førstnævnte forordning, og som har opbrugt sine licenser, der gav ret til indførsel til præferencetold, afgiver en ordre til en anden erhvervsdrivende, der ligeledes er en traditionel importør, som ikke råder over sådanne licenser, og

- varerne først sælges uden for Den Europæiske Union af et selskab, der er forbundet med denne anden erhvervsdrivende, til en tredje erhvervsdrivende, som er en ny importør som omhandlet i denne forordning, og som er indehaver af sådanne licenser
- den tredje erhvervsdrivende, der drager fordel af præferencetolden, efterfølgende lader disse varer overgå til fri omsætning i Den Europæiske Union, og de derefter videresælges af denne tredje erhvervsdrivende til den anden erhvervsdrivende, og
- disse varer endelig overdrages af denne anden erhvervsdrivende til den første erhvervsdrivende, som således erhverver varer indført inden for rammerne af det toldkontingent, der er foreskrevet ved den førstnævnte forordning, selv om vedkommende ikke råder over den dertil nødvendige licens.

Det er imidlertid nødvendigt – for at en sådan mekanisme med køb og videresalg blandt de erhvervsdrivende hverken medfører, at en erhvervsdrivende får en utilbørlig indflydelse på markedet og navnlig, at de traditionelle importører omgår artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 562/2002, eller at formålet om, at anmodninger om licenser skal være forbundet med en reel kommerciel aktivitet tilsidesættes – at hvert trin i denne mekanisme skal gennemføres til en pris, der svarer til markedsprisen, og at indførslen til præferencetold skal foretages via licenser, der er erhvervet lovligt af deres indehaver. Det påhviler navnlig den nationale ret at efterprøve, om hver af de erhvervsdrivende har modtaget et passende vederlag for indførslen, salget eller videresalget af den omhandlede vare, som giver vedkommende mulighed for at bevare den position, han var blevet tildelt i forbindelse med forvaltningen af kontingentet.

Derudover gælder ved afgørelsen af, om en sådan mekanisme er blevet iværksat med det primære formål kunstigt at opfylde betingelserne for at opnå præferencetolden, at bl.a. den omstændighed, at den importør, der er indehaver af licenserne, ikke påtager sig nogen forretningsmæssig risiko, eller den omstændighed, at importørens fortjenstmargen er ubetydelig eller at importørens salgspris for hvidløg til den første køber i Unionen, og derefter dennes salgspris til den anden køber i Unionen, er lavere end markedsprisen, hører til blandt de elementer, der kan lægges til grund ved konstateringen af en sådan mekanismes kunstige karakter.

(jf. præmis 43, 51 og 53 samt domskonkl.)